

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการติดตามผลจากโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนของ กรมทรัพย์สินทางปัญญา ระหว่างปีงบประมาณ 2547-2552 ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ สภาพปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงาน ความเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นแก่ผู้เข้าร่วมโครงการ โดยการสำรวจตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการ (ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมการอบรมกระบวนการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ที่จัดกรม ทรัพย์สินทางปัญญา) จำนวน 283 ราย พบว่า ผู้ที่ได้รับสินเชื่อจากโครงการส่วนใหญ่มี ความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจที่ดีขึ้น เช่น ความเติบโตของกิจการ ความมั่นคงของกิจการ และรายได้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้เข้าร่วมโครงการ ที่ได้รับการทดสอบทางสถิติ แล้วว่ามีนัยสำคัญ ได้แก่ ความพึงพอใจต่อจำนวนเงินสินเชื่อที่ได้รับ การสร้างความสัมพันธ์ ที่ดีกับคู่ค้า การเพิ่มการจ้างงานในกิจการ และการมีลูกค้าใหม่เพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: ทรัพย์สินทางปัญญา

* สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
118 ถนนเสรีไทย แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
เมล: palapan2000@yahoo.com

Conversion of the Intellectual Property as a Business Venture

Palapan Kampan*

Abstract

The purpose of this research is to follow up the project of converting intellectual property into capital, operating by Department of Intellectual Property between fiscal years 2547-2552. There are three major objectives, to study the achievement of this project, problem state and obstacle during operation, the benefits of the project among attendants. Sample survey on the entrepreneur who attend the training in the project of converting intellectual property into capital is to compare economics and social changing among who have received the credit. From this research finds that the credit of this project concern to the business growth, business stability, employment and income of the sample. The success of attendants depend on variables such as amount of credit, building up good relation to partner, to expansion of employment in the business, and increasing of new customers.

Keywords: Intellectual Property

* Research Center, National Institute of Development Administration
118 Sereethai Road, Klong-Chan, Bangkok, Bangkok 10240, THAILAND.
E-mail: palapan2000@yahoo.com

การวิจัยนี้เป็นการติดตามผลการดำเนินงานการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนของ กรมทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างปีงบประมาณ 2547-2552 มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อการศึกษา ถึงผลสัมฤทธิ์ สภาพปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงาน ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและ สังคมที่เกิดขึ้นแก่ผู้เข้าร่วมโครงการ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงนโยบายในระยะต่อไป

ความเป็นมาของการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมีการพัฒนามาจากแนวความคิดของนายเฮอร์นันโด เดอโซโต (Hernando de Soto) อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของประเทศเปรู โดยผ่านแนวคิดจากงาน เขียนเรื่อง The Mystery Capita ซึ่งเน้นถึงบทบาทและความสำคัญของทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจ และแก้ปัญหาความยากจนของประชาชน โดยการสร้างระบบการตลาดที่มีมาตรการการเสริมสร้าง ศักยภาพและโอกาสของคนยากจนในการใช้สินทรัพย์ที่ถือครองอยู่เพื่อค้ำประกันเงินกู้ และการเข้าถึง แหล่งเงินทุนในระบบ การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน คือ การทำให้ประชาชนผู้มีสินทรัพย์ ที่สถาบันการเงินไม่เคยยอมรับเป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อมาก่อน ให้สามารถนำสิ่งทีครอบครอง หรือมีตามสิทธิมาใช้ในการค้ำประกันในการขอสินเชื่อได้

นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมีเจตนารมณ์เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพย์สินของ ภาครัฐและภาคเอกชนเกิดประโยชน์สูงสุด สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เป็นการเพิ่มโอกาสให้ ประชาชนได้เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ เกิดกระบวนการสร้างงาน สร้างรายได้ และกระตุ้นให้มี ผู้ประกอบการใหม่ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ การดำเนินงานได้กำหนดให้มี การวางแผนการจัดการทรัพย์สินของประเทศทั้งที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ สงหาิมทรัพย์ และทรัพย์สิน ทางปัญญาอย่างเป็นระบบ โดยส่งเสริมให้มีการนำทรัพย์สินของเอกชนมาใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจ มากยิ่งขึ้น และให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน

กรมทรัพย์สินทางปัญญา ในฐานะเป็นหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบงานด้านทรัพย์สินทาง ปัญญาของประเทศ ได้จัดทำแนวทางการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ให้ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สิน ทางปัญญาได้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยใช้ทรัพย์สินทางปัญญาที่มีอยู่เป็นหลักประกันในการ ขอสินเชื่อกับสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ อันได้แก่ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม

หลักการของการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

ทรัพย์สินทางปัญญาที่จะนำมาแปลงเป็นทุนนั้น จะต้องเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่มีเอกสาร สิทธิที่เจ้าของได้รับจากกรมทรัพย์สินทางปัญญาแสดงความเป็นเจ้าของสิทธิ ซึ่งทางสถาบันการเงิน พิจารณาจากความเป็นไปได้ในการดำเนินธุรกิจ การสร้างรายได้ในอนาคต ความเหมาะสมของ

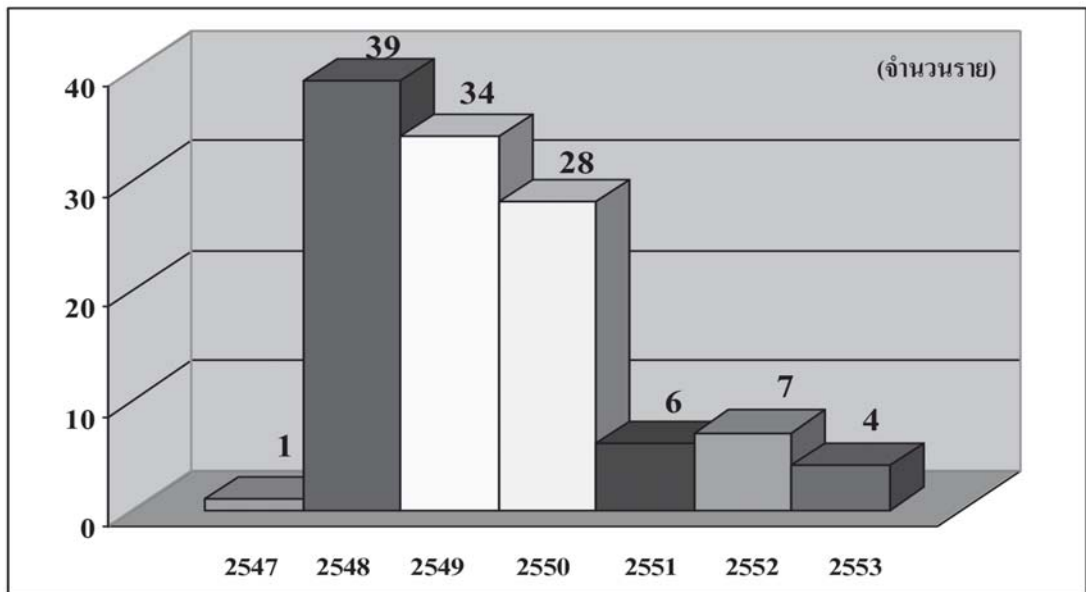
แผนงาน และความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ โดยผู้ประกอบการต้องจัดทำแผนธุรกิจ เพื่อนำมาใช้เป็นหลักฐานประกอบการกู้ยืมกับทางสถาบันการเงิน การประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญา วิเคราะห์จากคุณค่าของทรัพย์สินทางปัญญาที่ก่อให้เกิดกิจกรรมในโครงการที่ยื่นขอกู้เงินเป็นหลัก

ขั้นตอนในการขอกู้เงินโดยใช้ทรัพย์สินทางปัญญามาเป็นหลักประกัน เริ่มที่ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะขอกู้เงิน โดยใช้ทรัพย์สินทางปัญญามาเป็นหลักประกันในการยื่นคำขอกู้เงินต่อสถาบันการเงิน ทำการจดทะเบียนหรือจดทะเบียนข้อมูล เพื่อขอรับเอกสารสิทธิผู้ขอกู้เงิน และต้องแนบแผนธุรกิจประกอบกับเอกสารประกอบการขอกู้เงินที่สามารถแสดงให้เห็นได้ว่ามีขีดความสามารถในการชำระเงินคืนได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สถาบันการเงินได้กำหนดไว้

เมื่อสถาบันการเงินและผู้ขอสินเชื่อได้เข้าทำสัญญาหลักประกันแล้ว ทางสถาบันการเงินจะทำ การแจ้งให้ผู้ประกอบการทำการยื่นคำขอบันทึกข้อมูลหลักประกันลงในทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะทำการตรวจสอบและบันทึกข้อมูลการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหลักประกันลงในทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา หนังสือสำคัญ และฐานข้อมูลของกรมทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จะมอบหลักฐานการรับแจ้งการบันทึกข้อมูลและหนังสือสำคัญที่ได้บันทึกการเป็นหลักประกันแล้ว คืนให้แก่ผู้ขอสินเชื่อ เพื่อไปแสดงต่อทางสถาบันการเงิน ให้สถาบันการเงินทำสัญญาและจ่ายเงินกู้ตามความก้าวหน้าของโครงการ (กรมทรัพย์สินทางปัญญานำหน้าที่คล้ายนายทะเบียนที่ดิน ในกรณีของการจดทะเบียนจำนองที่ดิน) ทรัพย์สินทางปัญญาที่ให้เป็นหลักประกัน ได้แก่

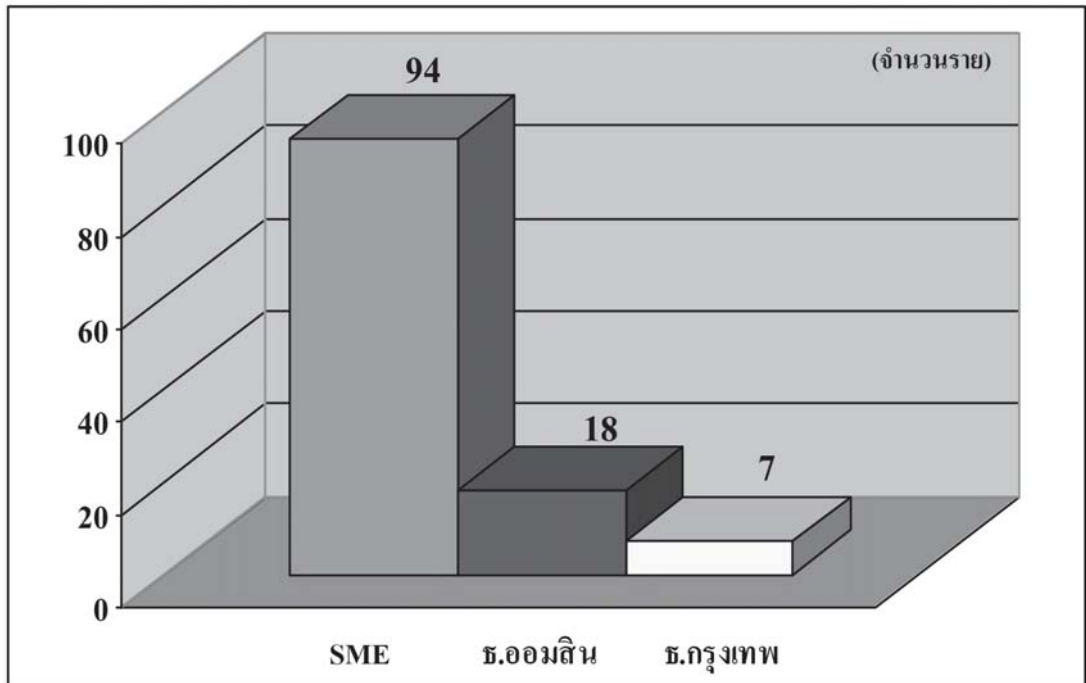
- 1) ลิขสิทธิ์ (Patent) ตามความหมายใน พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2552 หมายถึง หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์
- 2) อนุสิทธิบัตร (Petty Patent) ตามความหมายใน พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2552 หมายถึง หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ หรือที่มีลักษณะคล้ายกับการประดิษฐ์ แต่เป็นความคิดสร้างสรรค์ที่มีระดับการพัฒนาเทคโนโลยีไม่สูงมาก หรือเป็นการประดิษฐ์คิดค้นเพียงเล็กน้อย
- 3) เครื่องหมายการค้า หมายถึง สัญลักษณ์ทางการค้า (พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2534)
- 4) ลิขสิทธิ์ (Copyright) หมายถึง สิทธิแต่ผู้เดียวที่กระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ทำขึ้น (พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537) ได้แก่ งานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใด ในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

การดำเนินงานในโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนตั้งแต่ พ.ศ. 2547 ถึงปัจจุบัน (เมษายน พ.ศ. 2553) มีผู้ได้รับสินเชื่อจำนวน 119 ราย รวมเป็นวงเงิน 98.4 ล้านบาท รายละเอียดดังนี้

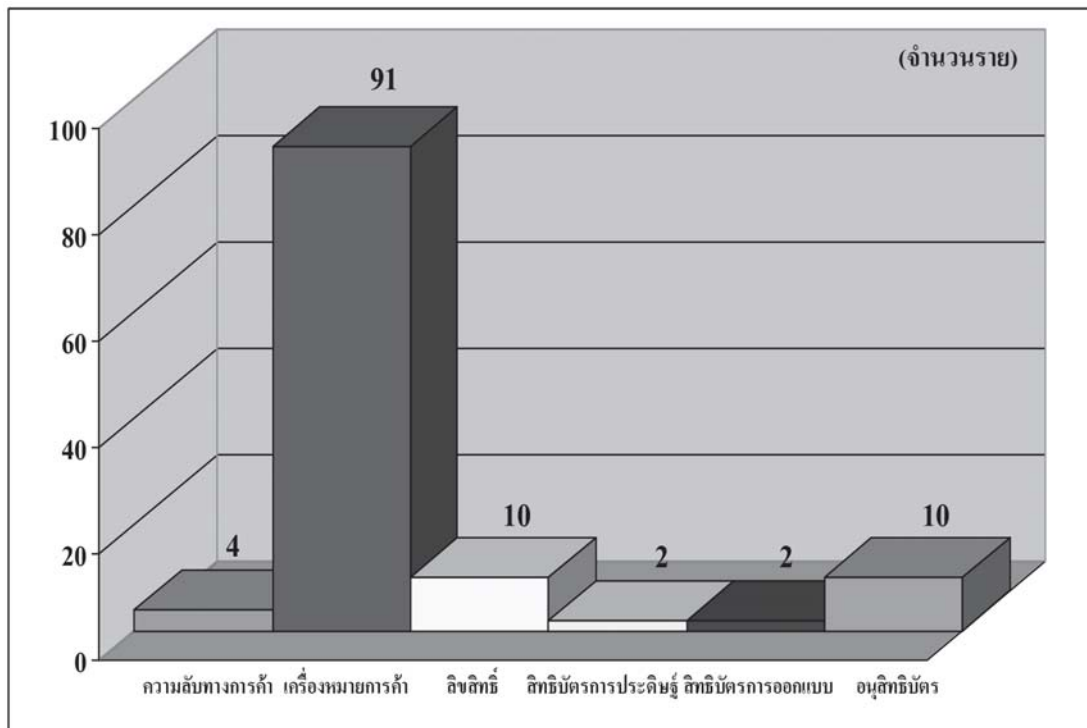
ภาพที่ 1: จำนวนผู้ที่ได้สินเชื่อในโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน 2547-2553

ที่มา: ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2553)

ภาพที่ 2: ธนาคารที่ให้สินเชื่อในโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน 2547-2553

ที่มา: ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2553)

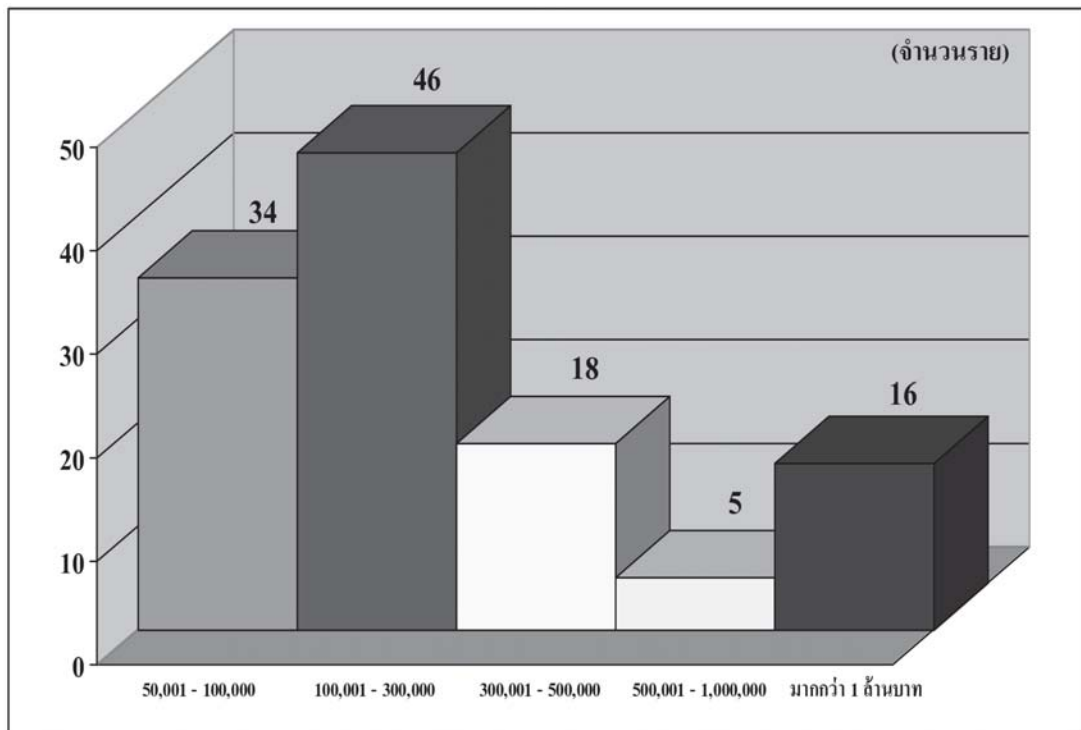
ภาพที่ 3 ประเภททรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นหลักประกัน 2547-2553

ที่มา: ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2553)

ตารางที่ 1: จำนวนสินเชื่อจำแนกตามสถาบันการเงิน

ธนาคาร	จำนวน	เฉลี่ย	ต่ำสุด	สูงสุด	รวม	ร้อยละ
SME	94	1,004,143.61	50,000	17,500,000	94,389,500	95.9
ธนาคารออมสิน	18	158,333.33	50,000	300,000	2,850,000	2.9
ธนาคารกรุงเทพ	7	171,428.57	50,000	300,000	1,200,000	1.2
รวม	119	827,222.68	50,000	17,500,000	98,439,500	100.0

วงเงินสินเชื่อที่ให้แก่งู่ในโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ส่วนใหญ่มาจากธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ร้อยละ 95.9) รองลงมา คือ ธนาคารออมสิน (ร้อยละ 2.9) และธนาคารกรุงเทพ (ร้อยละ 1.2) และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นธนาคารที่ให้กู้เฉลี่ยต่อรายสูงสุด (ประมาณ 1 ล้านบาทต่อราย) รองลงมา คือ ธนาคารกรุงเทพ (ประมาณ 171,000 บาทต่อราย) และธนาคารออมสิน (ประมาณ 158,000 บาทต่อราย)

ภาพที่ 4: จำนวนเงินสินเชือที่ไ้รับระหว่างปี พ.ศ. 2547-2553

ที่มา: ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2553)

วงเงินสินเชือที่สถาบันการเงินปล่อยให้มากที่สุดอยู่ในกลุ่มเครื่องหมายการค้า (ร้อยละ 41.9) รองลงมา คือ อนุสิทธิบัตร (ร้อยละ 19.9) สิทธิบัตรการประดิษฐ์ (ร้อยละ 17.9) ลิขสิทธิ์ (ร้อยละ 16.4) สิทธิบัตรการออกแบบ (ร้อยละ 3.3)

หลักประกันที่ไ้รับยอดสินเชือเฉลี่ยสูงสุด คือ สิทธิบัตรการประดิษฐ์ (เฉลี่ย 8.8 ล้านบาทต่อราย) รองลงมา คือ อนุสิทธิบัตร (เฉลี่ย 1.95 ล้านบาทต่อราย) ลิขสิทธิ์ (เฉลี่ย 1.6 ล้านบาทต่อราย) สิทธิบัตรการออกแบบ (เฉลี่ย 1.60 ล้านบาทต่อราย)

ผู้วิจัยไ้ทำการสำรวจผู้เข้าร่วมโครงการ (ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน) เพื่อวิเคราะห์ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นแก่ผู้เข้าร่วมโครงการโดยการสุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 283 ราย จำแนกเป็นผู้ไ้รับอนุมัติสินเชือ 60 ราย ผู้ที่ไม่ไ้รับอนุมัติสินเชือ 28 ราย ผู้ไม่เคยขอสินเชือ 195 ราย ระหว่างเดือนมีนาคม-เมษายน พ.ศ. 2553

ส่วนที่ 1 ผู้ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อ

ตารางที่ 2: ลักษณะของผู้ที่ได้รับอนุมัติเงินกู้ในโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

N = 60		
ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
หลักประกันการกู้		
เครื่องหมายการค้า	48	79.9
สิทธิบัตร	4	6.7
ลิขสิทธิ์	4	6.7
อนุสิทธิบัตร	4	6.7
ปี พ.ศ. ที่กู้		
2547	1	1.6
2548	32	53.4
2549	19	31.7
2550	4	6.7
2551	2	3.3
2552	2	3.3
จำนวนครั้งที่เคยกู้ในโครงการฯ		
1	48	80.0
2	9	15.0
3	3	5.0
กู้จากแหล่งอื่นเพิ่ม		
ไม่กู้	34	56.7
กู้	26	43.3

ผู้ที่ได้รับเงินกู้ในโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ส่วนใหญ่ใช้เครื่องหมายการค้าเป็นหลักประกันการกู้ รองลงมา คือ สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ อย่างละเท่า ๆ กัน

ปี พ.ศ. ที่มีการอนุมัติเงินกู้มากที่สุด อยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2549 แต่หลังจากปี พ.ศ. 2549 มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเกิดขึ้น ทำให้นโยบายแปลงทรัพย์สินเป็นทุนได้รับผลกระทบอย่างมาก แม้ว่าการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนยังสามารถดำเนินการได้ต่อไป แต่พบว่าในปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา จำนวนผู้ที่ได้รับอนุมัติเงินกู้มีจำนวนลดลงอย่างมาก เป็นเพราะโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนไม่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลชุดใหม่

ผู้ที่ได้รับอนุมัติการกู้ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) เป็นผู้ที่ยื่นขอกู้เป็นครั้งแรก มีบางส่วนยื่นกู้เป็นครั้งที่สองและครั้งที่สาม และในจำนวนผู้ที่ได้รับเงินกู้ตามโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนนั้น ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.7) ไปกู้เพิ่มจากแหล่งทุนอื่นอีก เนื่องจากเงินกู้จากโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนไม่เพียงพอแก่การขยายธุรกิจ

ผู้ที่ได้รับเงินกู้ ส่วนใหญ่เห็นว่า เกิดความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นต่อกิจการของตนเอง และต่อความสัมพันธ์กับสังคม เรียงลำดับได้ ดังนี้ ความเติบโตของกิจการ ความเชื่อถือจากสังคม ความมั่นคงของกิจการ ความสัมพันธ์กับสังคมและคู่ค้า การจ้างงาน ความสัมพันธ์ในครอบครัว รายได้และความรู้สึกมั่นคงในชีวิต ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3: ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อผู้ที่ได้รับเงินกู้

(ร้อยละ)

ประเด็น	ร้อยละของผู้ได้รับเงินกู้
ความเติบโตของกิจการเพิ่มขึ้น	78.3
ความมั่นคงของกิจการเพิ่มขึ้น	68.3
รายได้เพิ่มขึ้น	63.3
การจ้างงานเพิ่มขึ้น	65.0
ความรู้สึกมั่นคงในชีวิตเพิ่มขึ้น	63.3
ความสัมพันธ์ในครอบครัวเพิ่มขึ้น	65.0
ความสัมพันธ์กับสังคม/คู่ค้าเพิ่มขึ้น	68.3
ความเชื่อถือจากสังคมเพิ่มขึ้น	73.3
จำนวนผู้มาขอคำปรึกษาด้านอาชีพเพิ่มขึ้น	65.0

ตารางที่ 4: เปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงระหว่างผู้ที่กิจการไม่เติบโตกับผู้กิจการเติบโตขึ้น

ประเด็น	กิจการที่ไม่เติบโตขึ้น (13)	กิจการที่เติบโตขึ้น (47)	รวม (60)
ความเพียงพอของเงินกู้			
ไม่เพียงพอ (ต้องกู้แหล่งอื่นอีก)	23.5 (8)	76.5 (26)	100.0 (34)
เพียงพอ	19.2 (5)	80.8 (21)	100.0 (26)
ความมั่นคงของกิจการ			
ไม่เพิ่มขึ้น	52.6 (10)	47.4 (9)	100.0 (19)
เพิ่มขึ้น	7.3 (3)	92.7 (38)	100.0 (41)
จำนวนครั้งที่กู้			
1 ครั้ง	20.8 (10)	79.2 (38)	100.0 (48)
มากกว่า 1 ครั้ง	25.0 (3)	75.0 (9)	100.0 (12)

ตารางที่ 4: เปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงระหว่างผู้ที่กิจการไม่เติบโตกับผู้กิจการเติบโตขึ้น (ต่อ)

ประเด็น	กิจการที่ไม่เติบโตขึ้น (13)	กิจการที่เติบโตขึ้น (47)	รวม (60)
การจ้างงาน *			
ไม่เพิ่มขึ้น	47.6 (10)	52.4 (11)	100.0 (21)
เพิ่มขึ้น	7.7 (3)	92.3 (36)	100.0 (39)
รายได้ *			
ไม่เพิ่มขึ้น	45.5 (10)	54.5 (12)	100.0 (22)
เพิ่มขึ้น	7.9 (3)	92.1 (35)	100.0 (38)
มีผู้รู้จักสินค้า			
ไม่เพิ่มขึ้น	31.6 (6)	68.4 (13)	100.0 (19)
เพิ่มขึ้น	17.1 (7)	82.9 (34)	100.0 (41)
มีลูกค้าใหม่ *			
ไม่เพิ่มขึ้น	41.2 (7)	58.8 (10)	100.0 (17)
เพิ่มขึ้น	14.0 (6)	86.0 (37)	100.0 (43)

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จากการทดสอบด้วย Chi - Square test

เปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงระหว่างผู้ที่กิจการไม่เติบโตกับผู้กิจการเติบโตขึ้น พบว่า กลุ่มผู้ที่ได้เงินทุนเพียงพอแก่แผนธุรกิจที่จัดทำขึ้น มีสัดส่วนการเติบโตของกิจการสูงกว่ากลุ่มผู้ที่ได้เงินทุนไม่เพียงพอแก่แผนธุรกิจที่วางไว้ อย่างไรก็ตาม ทั้งผู้ที่ได้รับเงินทุนเพียงพอและไม่เพียงพอ ไม่ทำให้มีการเติบโตของกิจการที่แตกต่างกันในทางสถิติ

ในด้านความมั่นคงของกิจการ พบว่า ในกลุ่มของผู้ที่มีความมั่นคงของกิจการเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนของกิจการที่เติบโตขึ้นสูงกว่าในกลุ่มที่ความมั่นคงของกิจการไม่เพิ่มขึ้น แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จำนวนครั้งที่กู้เงินตามโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ไม่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกิจการที่เติบโตและกิจการที่ไม่เติบโต

กลุ่มที่มีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนของการเติบโตในกิจการสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มที่มีรายได้เพิ่มขึ้น มีสัดส่วนการเติบโตของกิจการสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีการเพิ่มขึ้นของรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มที่สินค้าเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น มีสัดส่วนของกิจการที่เติบโตสูงกว่ากลุ่มที่สินค้าไม่เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น (อย่างไรก็ตาม ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ)

กลุ่มที่ได้ลูกค้าใหม่เพิ่มมากขึ้น มีสัดส่วนการเติบโตของกิจการสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ลูกค้าใหม่เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5: เปรียบเทียบผลทางสังคมที่เกิดขึ้นของผู้ที่ได้รับเงินกู้ที่กิจการไม่เติบโตและกลุ่มที่กิจการเติบโต

ประเด็น	กิจการที่ไม่เติบโตขึ้น (13)	กิจการที่เติบโตขึ้น (47)
ความยอมรับของสังคม *		
ไม่เพิ่มขึ้น	46.2 (6)	12.8 (6)
เพิ่มขึ้น	53.8 (7)	87.2 (41)
ความสัมพันธ์กับสังคม/ลูกค้า *		
ไม่เพิ่มขึ้น	76.9 (10)	19.1 (9)
เพิ่มขึ้น	23.1 (3)	80.9 (38)
ความเชื่อใจของสังคม *		
ไม่เพิ่มขึ้น	61.5 (8)	17.0 (8)
เพิ่มขึ้น	38.5 (5)	83.0 (39)
ความเป็นอยู่ *		
ไม่ดีขึ้น	69.2 (9)	21.3 (10)
ดีขึ้น	30.8 (4)	78.7 (37)
ความรู้สึกร่มเย็นในชีวิต *		
ไม่เพิ่มขึ้น	76.9 (10)	25.5 (12)
เพิ่มขึ้น	23.1 (3)	74.5 (35)
ความสัมพันธ์ในครอบครัว *		
ไม่ดีขึ้น	69.2 (9)	25.5 (12)
ดีขึ้น	30.8 (4)	74.5 (35)

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จากการทดสอบด้วย Chi - Square test

กลุ่มผู้ที่กิจการเติบโตขึ้น มีสัดส่วนของการได้รับการยอมรับจากสังคมสูงกว่ากลุ่มที่กิจการไม่เติบโตขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มผู้ที่กิจการเติบโตขึ้น มีสัดส่วนของผู้ที่มีความสัมพันธ์กับสังคมหรือลูกค้าที่ดี สูงกว่ากลุ่มผู้ที่กิจการไม่เติบโต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มผู้ที่กิจการเติบโตขึ้น มีสัดส่วนของผู้ที่ได้รับความเชื่อใจจากสังคมสูงกว่ากลุ่มที่กิจการไม่เติบโต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มผู้ที่กิจการเติบโตขึ้น มีสัดส่วนของผู้มาขอคำปรึกษาด้านอาชีพสูงกว่ากลุ่มผู้ที่กิจการไม่เติบโต แต่ไม่พบว่ามีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มที่กิจการเติบโตขึ้น มีสัดส่วนของผู้ที่รู้สึกว่าจะมีความมั่นคงในชีวิตสูงกว่ากลุ่มที่กิจการไม่เติบโตขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มที่กิจการเติบโตขึ้น มีสัดส่วนของผู้ที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวดีขึ้นสูงกว่ากลุ่มที่กิจการไม่เติบโตขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 2 ผู้ที่ไม่ได้รับอนุมัติสินเชื่อ

ตารางที่ 6: หลักทรัพย์ที่ค้ำประกัน เหตุผลที่ไม่ได้รับอนุมัติสินเชื่อ และแผนการกู้ในอนาคตของผู้ที่ไม่ได้รับอนุมัติสินเชื่อ

N = 28		
ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
หลักทรัพย์ที่ค้ำประกัน		
เครื่องหมายการค้า	18	64.3
สิทธิบัตร	5	17.8
อนุสิทธิบัตร	4	14.3
ลิขสิทธิ์	1	3.6
เหตุผลที่ไม่ได้รับอนุมัติสินเชื่อ		
ธนาคารไม่ติดต่อกลับมา (ไม่ทราบ)	19	67.9
ธนาคารต้องการบุคคลหรือหลักทรัพย์ค้ำด้วย	3	10.7
ทรัพย์สินทางปัญญาไม่ผ่านการประกัน	2	7.1
ขอยกเลิกเอง	4	14.3
แผนการกู้ในอนาคต		
ไม่คิดกู้จากโครงการฯ อีก	11	39.3
คิดจะกู้อีก	17	60.7
แหล่งเงินกู้อื่น		
ไม่มี	19	67.9
มี	9	32.1

หลักประกันของผู้ที่ยื่นขอกู้แต่ไม่ได้รับการอนุมัติ ส่วนใหญ่เป็นเครื่องหมายการค้า (ร้อยละ 64.3) รองลงมา คือ สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ ตามลำดับ ผู้ที่ไม่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจากสถาบันการเงินตามโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ส่วนใหญ่ไม่ทราบเหตุผลที่ถูกปฏิเสธสินเชื่อ (ร้อยละ 67.9) เนื่องจากสถาบันการเงินไม่แจ้งเหตุผลให้ทราบ มีบางส่วนทราบเหตุผล เช่น

ธนาคารต้องการมีบุคคลหรือหลักทรัพย์อื่นค้ำประกันเพิ่มเติมด้วย บางรายได้รับแจ้งว่าหลักประกันที่เป็นทรัพย์สินทางปัญญาไม่ผ่าน การประเมิน และมีบางส่วนที่ขอยกเลิกเอง เนื่องจากเห็นว่ามีความยุ่งยากและใช้เวลานาน

ส่วนที่ 3 ผู้ที่ไม่ขอสินเชื่อ

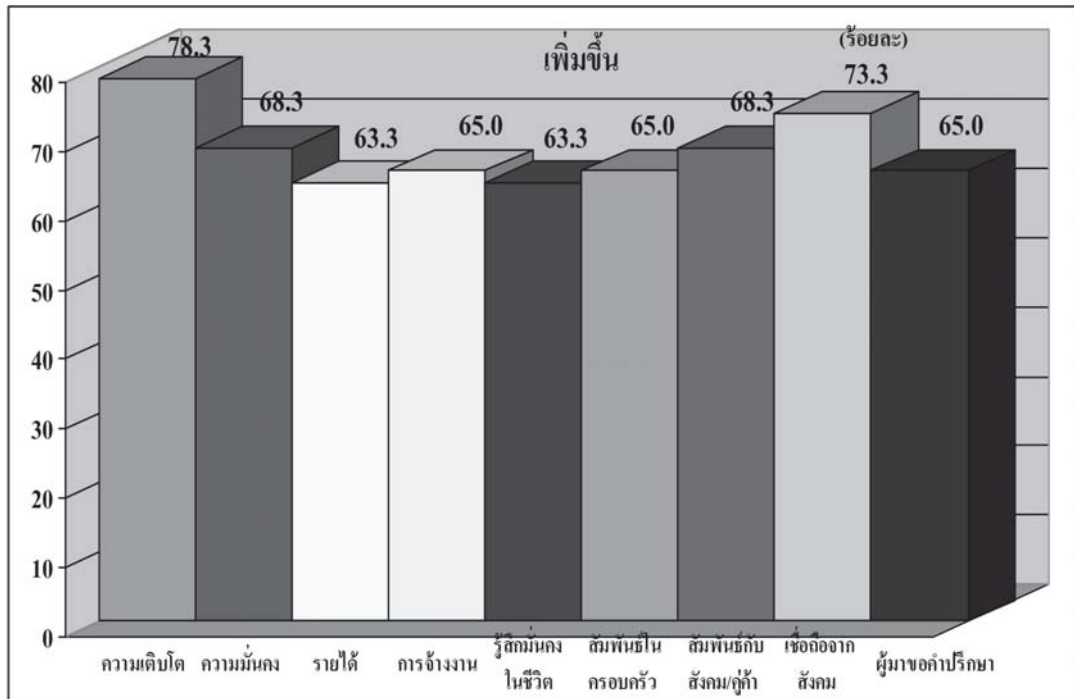
ตารางที่ 7: ผู้ที่ไม่เคยขอสินเชื่อจากโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
ทรัพย์สินทางปัญญาที่มี		
เครื่องหมายการค้า	74	37.9
อนุสิทธิบัตร	18	9.2
สิทธิบัตร	16	8.2
ลิขสิทธิ์งานเขียน	6	3.1
ซอฟต์แวร์	2	1.0
ยังไม่จดทะเบียน	79	40.6
แผนการธุรกิจในอนาคต		
ไม่คิดกู้จากโครงการฯ นี้	92	47.2
คิดจะกู้	103	52.8
แหล่งเงินกู้อื่น		
ไม่มีแหล่งเงินกู้อื่น	137	70.3
มีแหล่งเงินกู้อื่น	58	29.7

ผู้เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน แต่ไม่ขอสินเชื่อ เป็นผู้ที่มีเครื่องหมายการค้าเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด รองลงมา คือ อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการกว่าร้อยละ 40 ยังไม่จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

แม้ว่ากลุ่มนี้ยังไม่เคยขอสินเชื่อจากโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน แต่พบว่ากว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มนี้ มีความคิดที่จะกู้ในอนาคต และนอกจากนี้ ยังพบว่า ส่วนใหญ่ (กว่าร้อยละ 70) ไม่มีแหล่งเงินกู้อื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนยังเป็นช่องทางเลือกที่สำคัญสำหรับผู้มีทรัพย์สินทางปัญญาที่ต้องการเงินทุนสำหรับประกอบกิจการ

สรุปผลการศึกษา

ภาพที่ 5: ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ที่ได้รับเงินกู้ในโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน (เปรียบเทียบกับก่อนได้รับเงินกู้)

ที่มา: ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2553)

ผู้ที่ได้รับสินเชื่อจากโครงการส่วนใหญ่มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ อันได้แก่ ความเติบโตของกิจการ ความมั่นคงของกิจการ รายได้ การจ้างงาน ความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม ได้แก่ ความรู้สึกมั่นคงในชีวิต ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความสัมพันธ์กับสังคม/คู่ค้า ความเชื่อถือจากสังคม และจำนวนผู้มาขอคำปรึกษาด้านอาชีพ

กลุ่มผู้ที่ถูกปฏิเสธสินเชื่อส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.7) ความคาดหวังว่าจะกู้ในโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนอีกในอนาคต และที่สำคัญกลุ่มที่ถูกปฏิเสธสินเชื่อ ร้อยละ 67.9 ไม่มีแหล่งเงินกู้อื่นรองรับ สำหรับกลุ่มที่ไม่ขอสินเชื่อจากโครงการ พบว่า กว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 52.8) ยังหวังว่าจะกู้จากโครงการนี้ในอนาคตเช่นกัน และบุคคลในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70.3) ไม่มีแหล่งเงินกู้อื่นรองรับ

ปัญหาและความต้องการของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ

ปัญหาของผู้เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มผู้ประกอบการที่กิจการมีความเติบโต

ปัญหาของกลุ่มนี้เป็นผลมาจากกิจการที่เติบโตมีคำสั่งซื้อเข้ามามาก แต่ไม่สามารถผลิตได้ทันกับความต้องการ อันเนื่องมาจากขาดแคลนเงินทุน เทคโนโลยี แรงงานฝีมือ และความรู้เรื่องการจัดการ ความต้องการความช่วยเหลือที่มีต่อกรรมทรัพย์สินทางปัญญาที่สำคัญ ได้แก่ คำแนะนำด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การจัดหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกิจการ ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นแก่ผู้ประกอบการ และการป้องกันการลอกเลียนแบบสินค้า ความต้องการความช่วยเหลือจากธนาคารผู้ให้สินเชื่อ ได้แก่ การขอให้ธนาคารขยายวงเงินสินเชื่อให้มากขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของกิจการทำให้มีความต้องการเงินทุนหมุนเวียนมากขึ้น

2) กลุ่มผู้ประกอบการที่กิจการไม่เติบโตขึ้น

ปัญหาของผู้ประกอบการกลุ่มนี้เป็นผลมาจากการที่กิจการไม่เติบโตตามที่คาดหวัง การลงทุนขยายการผลิต หรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ยังขาดตลาดรองรับ อีกทั้งยังต้องผ่อนชำระหนี้กับสถาบันการเงินที่กู้ยืมมา ทำให้เกิดปัญหาเรื่องเงินทุนหมุนเวียน รวมทั้งเกิดความเครียดขึ้นแก่ตัวผู้ประกอบการ อันส่งผลไปถึงความสัมพันธ์ในครอบครัว สังคม หรือคู่ค้าได้ ความต้องการความช่วยเหลือที่มีต่อกรรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ ความช่วยเหลือด้านการตลาดอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยระบายสินค้า การประชาสัมพันธ์และการเจรจาให้สถาบันการเงินลดดอกเบี้ยหรือผ่อนผันการชำระหนี้ ความต้องการความช่วยเหลือจากธนาคารผู้ให้สินเชื่อ ได้แก่ การขอให้เพิ่มวงเงินกู้ โดยประเมินราคาทรัพย์สินทางปัญญาให้สูงขึ้น และขอให้พิจารณาผ่อนผันการชำระหนี้ให้นานขึ้น

3) กลุ่มผู้ถูกปฏิเสธสินเชื่อ

ปัญหาของผู้ประกอบการกลุ่มนี้เกิดขึ้นจากโอกาสในการประกอบกิจการมีน้อยกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งสถาบันการเงินได้วิเคราะห์ในเบื้องต้นแล้วว่าโอกาสในการชำระหนี้คืนมีไม่มาก อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการในกลุ่มนี้ยังคงทำธุรกิจอยู่แบบเดิม ซึ่งบางรายอาจต้องเลิกกิจการไป เนื่องจากขาดเงินทุนหมุนเวียน ขาดโอกาสทางการตลาด ขาดเทคโนโลยี และขาดข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นสำหรับกิจการ ความต้องการความช่วยเหลือที่มีต่อกรรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนอื่น ความช่วยเหลือด้านการตลาด คำแนะนำด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การใช้เทคโนโลยี และการป้องกันการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

4) กลุ่มผู้ที่ยังไม่เคยขอสินเชื่อ

เหตุที่กลุ่มนี้ไม่ขอสินเชื่อ เนื่องจากยังไม่มีความต้องการกู้เงิน และส่วนหนึ่งยังไม่จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ดังนั้น ปัญหาของผู้ประกอบการในกลุ่มนี้จึงมีความหลากหลาย ได้แก่ โอกาสทางการตลาดมีน้อย ขาดแคลนแรงงานฝีมือ ขาดแคลนเทคโนโลยีที่เหมาะสม ขาดที่ปรึกษาด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ความต้องการความช่วยเหลือจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ การสร้างโอกาสทางการตลาดให้มีที่ขายสินค้า การประชาสัมพันธ์ การอบรมดูงานเพิ่มเติม การแนะนำเทคโนโลยีสำหรับการผลิต และวิธีสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ กลุ่มผู้ที่ยังไม่เคยขอสินเชื่อยังคงมีความคาดหวังต่อโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน หากมีความจำเป็นต้องลงทุนเพิ่มในกิจการในอนาคต

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ได้รับเงินกู้

ประเภทกิจการที่ผู้ประกอบการได้รับเงินกู้จากโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน จำแนกได้ 7 หมวด คือ

- 1) งานเขียน ได้แก่ ซอฟต์แวร์ หนังสือ เพลง นวนิยาย
- 2) กิจการที่ต่อเนื่องจากการเกษตร ได้แก่ อาหารสัตว์ ปุ๋ย แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร
- 3) สมุนไพรและยา ได้แก่ แชมพูสระผม เครื่องสำอาง น้ำยาล้างจาน ผลิตภัณฑ์กำจัดแมลง
- 4) หัตถกรรม ได้แก่ เครื่องหนัง เครื่องประดับ เสื้อผ้า ดอกไม้ประดิษฐ์ ตุ๊กตา เครื่องทองเหลือง
- 5) อาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ ขนม อาหารแปรรูป สุราพื้นบ้าน
- 6) อุตสาหกรรม ได้แก่ โรงงานผลิตแบตเตอรี่ ตู้จำหน่ายน้ำมัน เต้าเผาขยะ อุปกรณ์รถยนต์ ตู้หยอดเหรียญ
- 7) บริการ ได้แก่ สถาบันกวดวิชา สถาบันสอนภาษา

ผู้ประกอบการทั้ง 7 หมวด ที่ได้รับเงินกู้จากโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ที่มีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบความสำเร็จในกิจการ (กิจการเติบโตขึ้น) สูงสุด ได้แก่ หมวดหัตถกรรม และหมวดอาหารเครื่องดื่ม (ร้อยละ 81 ของผู้ที่ได้รับเงินกู้) รองลงมา คือ หมวดกิจการต่อเนื่องจากการเกษตร (ร้อยละ 80) หมวดอุตสาหกรรมและหมวดงานเขียนบริการ (ร้อยละ 75) อย่างไรก็ตาม ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผู้ประกอบการต่างหมวดกัน

จากการประมวลข้อมูลทั้งจากเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนที่สามารถประกอบกิจการเติบโตขึ้นได้นั้น เป็นผู้ที่สามารถประเมินกำลังความสามารถในกิจการของตนเองได้เป็นอย่างดี มีการวางแผนอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงเวลา และมีความสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เข้ากับโอกาส ทางธุรกิจ นอกจากนี้ ยังพบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้เข้าร่วมโครงการ ที่ได้รับการทดสอบทางสถิติแล้วว่ามีนัยสำคัญ ได้แก่ ความ

พึงพอใจต่อจำนวนเงินสินเชื่อที่ได้รับ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคู่ค้า การเพิ่มการจ้างงานในกิจการ และการมีลูกค้าใหม่เพิ่มขึ้น กล่าวคือ ผู้ที่มีความพึงพอใจต่อสินเชื่อที่ได้รับมีโอกาสเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบกิจการสูงกว่าผู้ที่ไม่พึงพอใจต่อสินเชื่อที่ได้รับ เป็นเพราะผู้ที่พึงพอใจในสินเชื่อที่ได้รับ มีการวางแผนการใช้เงินที่ได้มาให้เหมาะสมกับขนาดของกิจการ

ผู้ที่สามารถเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคู่ค้าเพิ่มขึ้น มีโอกาสเป็นผู้ประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ที่ไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคู่ค้าได้ กิจการที่มีการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น มีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่ากิจการที่ไม่เพิ่มการจ้างงาน เนื่องจากกำลังแรงงานเป็นส่วนสำคัญของปัจจัยการผลิต หากปริมาณการจ้างงานไม่มีความเหมาะสมกับการขยายตัวของกิจการ อาจทำให้กิจการประสบปัญหาได้ และปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบกิจการอีกประการหนึ่ง คือ จำนวนลูกค้าใหม่ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการที่สามารถหาลูกค้าได้เพิ่มขึ้นย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่ากิจการที่ปริมาณลูกค้าไม่เพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ความสำเร็จของโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน หากพิจารณาถึงจำนวนของผู้ได้รับสินเชื่อ ถือว่ายังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก แต่หากพิจารณาในแง่ของการสร้างความรู้ความเข้าใจ และการยอมรับในหลักการของการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ถือได้ว่าบรรลุผลในแง่ของการทำให้ทรัพย์สินทางปัญญาแปลงเป็นทุนได้จริง นอกจากนี้ ยังสามารถสร้างให้เกิดเครือข่ายผู้ประกอบการอย่างกว้างขวาง ซึ่งการดำเนินโครงการต่อไปในอนาคต ควรต้องมีการปรับปรุงอยู่บ้าง ได้แก่

1) การติดตามให้คำแนะนำดูแลผู้ที่ได้รับสินเชื่ออย่างใกล้ชิดในระยะแรก เนื่องจากเป็นช่วงที่มีการลงทุนเพิ่มขึ้น ซึ่งมักมีปัญหาในด้านการผลิต การตลาด และการหมุนเวียนของเงินทุน จำเป็นต้องได้รับคำปรึกษาที่ดี

2) การทบทวนหลักการของโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนให้มีความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้เข้าร่วมโครงการ สถาบันการเงิน และกรมทรัพย์สินทางปัญญา เนื่องจากพบว่า ธนาคารมีหลักเกณฑ์การให้สินเชื่อที่แตกต่างไปจากแนวคิดเดิมของโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนอยู่บ้าง เช่น ในการขอสินเชื่อ ต้องมีหลักประกันอื่นร่วมกับทรัพย์สินทางปัญญา จึงจำเป็นต้องเร่งสร้างความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ของสถาบันการเงินที่ไม่สามารถใช้ทรัพย์สินทางปัญญาแต่เพียงอย่างเดียวเป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อ

3) การสร้างให้เกิดแรงสนับสนุนทางการเมืองแก่โครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน โดยปรับวัตถุประสงค์ของโครงการให้เข้ากับโครงการที่รัฐบาลปัจจุบันให้การสนับสนุน

4) การพิจารณาถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนขึ้นภายในกรมทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อให้หลักการของการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาไม่ถูกบิดเบือนโดยสถาบัน

การเงิน (เช่น ต้องมีหลักทรัพย์อื่นค้ำประกัน) และทำให้โครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนดำเนินการต่อไปได้ แม้สถาบันการเงินไม่ให้การสนับสนุนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

สถาบันพระปกเกล้า. (2546). *การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน* (เฮอร์นันโด เดอโซโต), สถาบันพระปกเกล้า. ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2553). *การประเมินผลทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดจากโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนทรัพย์สินทางปัญญา*, กรมทรัพย์สินทางปัญญา.

Translated Thai References

King Prajadhipok's Institute.. (2003). *The Mystery of Capital*, (Hernando, De Soto). King Prajadhipok's Institute. (In Thai)
NIDA Consulting Center. (2010). *Transformation Intellectual Property to Become Capital*. Department of Intellectual Property. (In Thai)